

Efter reglerne i § 2 får den nye affattelse af lovens § 9, stk. 3 og 4, samt § 11 og § 12, stk. 1, nr. 1, der angår den altovervejende del af samdrifts- og forpagtningsforhold, kun virkning for forhold, der etableres efter lovens ikrafttræden. Bestående forhold kan uden tilladelse fortsættes af den hidtidige ejers eller forpagters pårørende.

De nye regler i § 7, stk. 2, og § 9, stk. 1 og 2, skal efter ændringslovens § 2, stk. 1, også gælde for ejer- og forpagterforhold, der er stiftet før lovens ikrafttræden, men i disse tilfælde træder bestemmelserne dog først i kraft 3 år efter lovens ikrafttræden.

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål 21, tilsigter den nye regel i § 7, stk. 2, en bedre overensstemmelse med bopælskravet i § 16, hvorved der bl. a. vil kunne opnås, at jorder under landbrugsejendomme, hvis bygninger bruges til ferie- og weekend-ophold, bortforpagtes til egentlige landmænd:

De nye regler i § 9, stk. 1 og 2, må ses på baggrund af, at de nuværende frie samdriftsregler har medført en formindskelse af udbyttet af gårdforpagtninger og en forringelse af etableringsmulighederne for unge landmænd. Som anført i mit svar på spørgsmål 28 tilsigtes på længere sigt en koordinering af reglerne i § 9, stk. 1-2, og § 9, stk. 3-4, for samdrift i eje- og forpagtningsituationer, således at der skabes lige driftsøkonomiske vilkår i landbruget.

Det er ved reglerne tilsigtet, at der efter en rimelig ikrafttrædelsesordning fremover skal gælde de samme regler for alle landbrugsejendomme, uanset om de pågældende forhold er etableret under tidligere landbrugslove.

Spørgsmål 65:

»Vil der være mulighed for at give dispensation, for så vidt angår ejer- og forpagterforhold, der er stiftet før lovens ikrafttræden?«

Svar:

For så vidt angår ejer- og forpagterforhold, der er stiftet før lovens ikrafttræden, og som er omfattet af de nye regler i § 7, stk. 2, og § 9, stk. 1 og 2, er der mulighed for at give dispensation, hvor særlige grunde taler for det, jfr. lovens § 7, stk. 3.

Spørgsmål 69:

»Ad besvarelsen af spørgsmål 6. Ministeren bedes uddybe besvarelsen for så vidt angår sidste punktum.

Tænkes ved begrebet »hensigtsmæssig ejendomsstruktur« specielt på ejendomsforholdet?

Hvad vil ministeren vurdere som en »for stærk koncentration af ejendomsretten til landets jord på enkeltmands hånd?«

Svar:

Som anført i mit svar på spørgsmål 6 tænkes der ved udtrykket »en hensigtsmæssig ejendomsstruktur« først og fremmest på en fordeling af landets landbrugsbedrifter på forskellige brugsstørrelser, således at de enkelte landbrugsbedrifter er rationelt indrettet efter produktionens art og sammensætning.

For de enkelte landbrugsbedrifter tilsigtes en hensigtsmæssig beliggenhed af jorderne i forhold til bygninger, hvorfra jorderne drives, samt en god arrondering af hver enkelt jordlod.

Ejendommenes besiddelsesforhold indgår på linie med fornævnte forhold i begrebet »en hensigtsmæssig ejendomsstruktur«.

Med hensyn til, hvad der menes med, »at en for stærk koncentration af ejendomsretten til landets jord på enkeltmands hånd eller i selskabseje undgås«, kan jeg henvise til de rammer, der er fastlagt ved reglerne om erhvervelse i forslaget kap. V og reglerne for sammenlægning og supplering i forslaget § 13.

Spørgsmål 70:

»Ad ministerens svar på udvalgets spørgsmål 8. I besvarelsen går ministeren ud fra en reduktion af det kvantitative arealforbrug med 25 pct. Hvorfor er tallet 25 pct. valgt, og hvilke oplysninger skal dette tal give?«

Svar:

Når jeg har valgt tallet 25 pct., beror dette på, at miljøministeren i landsplanredegørelsen 1977 har anvendt dette tal for at belyse, hvilke besparelser i arealforbruget der vil kunne opnås ved en planlægning, der bevidst har dette mål for øje.

Som det fremgår af nævnte redegørelse, vil der kunne spares på arealerne ved at gøre parcel- og sommerhusgrundene mindre, ved mere »tæt-lav« boligbebyggelse og ved at